

"סוד החשמל"

עצומות מצאת או"ה בקרוב

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת לך לך ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

תכלית ספורי לוט בתורה

אצל אחימלך, כדי שידוד יתקשר עם לחם הפנים ששיך לשרש נשמתו על ידי אכילה זו.

כתוב (בראשית יט, כט) "ויהי בשחת אלקים את ערי הכפר ויזכר אלקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה וכו'" וכבר הרגישו רש"י והרמב"ן בקושיא מדוע כתוב "ויזכר אלקים את אברהם" שהיה צריך לכתוב ויזכר אלקים את לוט. ומבאר לדברינו, דכל תכלית הצלת לוט היא בשביל אברהם כדי להביא את נשמת דוד המלך. ולכן "ויזכר אלקים את אברהם וישלח את לוט" שזה היה לצורך אברהם. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך דוד) שהכתוב (בראשית יט, טז) "ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו" ס"ת דר"ד, דבזכות דוד נצלו.

נראה דלכן המלאך שבא לרפאות את אברהם הוא זה שהלך להציל את לוט, ולא המלאך שבא לבשר לשרה על הגדת יצחק, ולא המלאך שבא להפך את סדום, כמובא ברש"י (בראשית יט, א), דשני הענינים הללו היו להיטיב עם אברהם, ולכן נעשו על ידי אותו מלאך. וכן **שושב"ן** מרמז בכתוב (בראשית יט, טו) "קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות בדלוג ג' אותיות, דמלאך זה היה שושבין לזוג את לוט ובנותיו. וכן הכתוב (שם יח, ו) "מהרי שלש סאים קמח" ס"ת **משי"ח**. דאברהם רמז שפאן נמצא המלאך שנמצא בדרך להציל את לוט כדי להביא את המשיח, וממילא צריך לכבדו כראוי, ולהכין שלש סאים קמח סלת וכו'.

מצינו בזהר (וירא קה) "**הערים אשר ישב בהן לוט וכי בקלן היה יושב לוט, אלא בגללו הם יושבים ולא נחרבו, ואם תאמר בזכותו, לא, אלא בזכותו של אברהם. וגם פאן נראה לפרש, זכותו של אברהם, הינו צרך אברהם, שנצרך ללוט כדלעיל. וכן נראה דלכן שרש המשיח נולד לאחר חרבן סדם, דקדם צריך לכלות את הרע ואחר כך אפשר להוציא את הטוב ממנו, וכן רואים שלוט יצא מסדם בלי שום רכוש ויחרבן סדם נאבדו כל רכושו וקניניו. ומבאר לדברינו דבזמן זה שלוט היה צריך לפעל בשביל אברהם להוליד את נשמת המשיח הוא היה צריך להיות במצב שלא תהיה לו שום שיכות לסדם, ואפלו היין שבנותיו השקוהו נזדמן להם במערה ולא היה מסדם. כמובא ברש"י (בראשית יט, יג), דכן היה רצונו של אברהם שלא להנות מסדם כלל, כמו שכתוב (שם יד, כג) "**אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מקל אשר לך**". וכן נראה דיש רמז בכתוב שמלך סדם אמר לאברהם (שם**

מצינו בזהר (לך לך עט) "**ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו מה ראה אברהם לדבק עמו לוט אלא בשביל שצפה ברוח הקדש שעתיד לצאת ממנו דוד. רואים שהזהר מפרש עוד בתחלה מדוע לקח אברהם דוקא את לוט, בצאתו מחוץ. שצפה ברוח הקדש שיצא ממנו דוד המלך.**

מצינו בגמ' (סנהדרין צו) "**ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויפם**", אמר ר' יוחנן אותו מלאך שנזדמן לו לאברהם לילה שמו, שנאמר "**והלילה אמר ה' הנה גבר**". ומצינו בזהר (לך לך צא) שהמלאך הממנה על עבוריהם של בני אדם נקרא לילה, כמו שכתוב (איוב ג, ב) "**והלילה אמר ה' הנה גבר**". נראה דלכן המלאך הממנה על עבוריהם של בני אדם ששמו לילה עזר לאברהם במלחמת המלכים, דתכלית המלחמה היתה ליצור את העבור של דוד המלך ומלך המשיח ועבור שיך למלאך ששמו לילה. ולכן הגמ' מזכירה את הפסוק "**והלילה אמר ה' הנה גבר**", לרמז שבמלחמה זו המלאך ששמו לילה נלחם ואמר "**הנה גבר**".

אחרי מלחמת המלכים כתוב (בראשית טו, א) "**אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברהם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי וכן משק ביתי הוא דמשק אליעזר**". נראה דה' רמז לאברהם שעכשיו הוא זכה לבחינת מגן, "**אנכי מגן לך**", דבחינה זו שיכת לדוד המלך **מגן דוד**, וה' רמז לאברהם עכשיו שהצלת את נשמת דוד ויש לך את מדת ה"**מגן**", זה השכר שהרוחת במלחמה זו, "**שכרך הרבה מאד**". ואברהם ענה "**מה תתן לי ואנכי הולך ערירי**", שאם לא יהיה לי זרע לשם מה אני צריך את דוד המלך.

מצינו במדרש (ב"ר מג, ו) "**ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון**", רבי שמואל אמר הלכות כהונה גדולה גלה לו, "**לחם**" זה לחם הפנים, "**ויין**" אלו הגוססים. ורמזו אמרי תורה גלה לו שנאמר "**לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכת**". רואים שאחרי מלחמת המלכים אברהם זכה לגלוי הלכות בית המקדש, ולגלוי סודות התורה בבחינת יין, לרמז לו שזכה לנשמת דוד שממנה בא בית המקדש, והיא המגלה את סודות התורה. וכן בארנו במאמר 'השלחן פה' שהשלחן ולחם הפנים מסמלים את השפעת דוד, לכן סבבו המשמים שידוד יאכל מלחם הפנים, כשהיה במצב של פקוח נפש

כא) "תן לי הנפש והרכש קח לך" שהוא רוצה את הנפש המרמזת על המלכות שתשאר אצלו, והרכוש, אדרבה, שאברהם יקח כדי שלקלפה תהיה יניקה. וכן מובא בשם הרה"צ ר' חנא מקלאשיץ ז"ע שסד"ם ר"ת סעדתא דדוד מלפא, ומבאר לדברינו דבזמן שגשמת דוד היתה בסד"ם היתה להם יניקה מבחינה זו, וזה כל השפע הגדול שהיה בסד"ם "כגון ה'", יניקה מגו ה' דרך נשמת דוד. וכן דוד המלך בגימטריא סד"ם. וכן עידי"ת המסמלת קרקע משבחת מרמזת בפתוב (יחזקאל לד, כד) "ועבדי דוד נשיא בתוכם", בדלוג ג' אותיות, דמלכות היא בסוד קרקע, ומלכות בית דוד היא קרקע עידית. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות אות ע) ששמה של אשת לוט היתה עידית.

מצינו במדרש (ילקוט ויקרא תרגו) **כל מי שמקים מצות סכה בעולם הזה הקדוש ברוך הוא נותן לו חלק לעתיד לבא בספתה של סד"ם, שהיתה מסוככת בשבעה אילנות שהן מסוככות זו על גב זו, גפן תאנה ורמון ופרסק ושקדים ואגוז ותמרים על גביהם.** רואים שהשפע הגדול של סד"ם היה בבחינת סכה, ומבאר לדברינו פיון שינקו מסכת דוד, זה השתלשל אצלם בצורת סכה. ולכן היו **שבעה אילנות**, דמספר שבע מסמל את המלכות. וכן מובא בגר"א על 'ספרא דצניעותא' (נו): שסד"ם הם בחינת חט"ם דקלפה. וחט"ם מתקשר עם דוד המלך, כמו שכתוב (איכה ד, כ) **"רוח אפינו משיח ה'."**

כתוב (בראשית יט, כז) **"וישפם אברהם בבקר וגו' וישקף על פני סד"ם ועמרה ועל כל פני ארץ הפפר וירא והנה עלה קיטור הארץ פקיטור הכבשון"** והלשון בפתוב "קיטור" מתקשר עם הקטרת, כמובא בגמ' (מנחות כו:): שר' יוחנן לומד מכאן שבשביל לאכל את השירים של הקטרת צריך שתבער אש המזבח ברבו של הקטרת. נראה לבאר הקשר בין הפיכת סד"ם לענין הקטרת, דבארנו במאמר 'מזבח הזהב' שקטרת מגלה את הניצוץ הטוב שיש ברע, ועל ידי זה היא הופכת את הרע לטוב. והפיכת סד"ם גלתה את הניצוץ הטוב של דוד המלך שהיה בסד"ם והפכה את הרע לטוב, וזה היה סוד הפיכת סד"ם, שנהפכה מרע לטוב. והאש והכבשון שירד מן השמים היה בבחינת אש הקטרת שהפך את הרע לטוב. לפי זה נראה לבאר המדרש (תנחומא תצוה טו) **דוד המלך נתאנה להקטיר קטרת.** דדוד המלך בא לעולם דרך בחינת קטרת.

כתוב (בראשית יט, כה) **"ויהפך את הערים האל ואת כל הפפר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה."** וצריך להבין מדוע הפתוב מציין את צמח האדמה, הרי זה מובן מאליו שאם ה' הפך את הארץ גם הצמחים התהפכו. נראה דיש כאן רמז שתכלית ההפכה היתה להוציא את מלכות בית דוד שנמשלה לצמח, צמח דוד. ובשביל להוציא את צמח דוד היה צריך להפך את צמח האדמה של סד"ם מרע לטוב.

מצינו במדרש (ילקוט בראשית פג) **פלוטית בתו של לוט היתה נשואה לאחד מגדולי סד"ם, ראתה עני אחד**

מדקר ברחוב העיר ועגמה עליה נפשה, מה היתה עושה בכל יום כשהיתה יוצאה לשאב מים היתה נותנת בפד שלה מכל מה שביתה ומאכלת לאותו עני, אמרו מאין חי העני הזה וכשידעו בדבר הוציאוה לישרה, אמרה רבון העולמים עשה משפטי ודיני, ועלתה צעקתה לפני כסא הכבוד, באותה שעה אמר הקב"ה **"אךדה נא ואראה" אם צעקת הנערה הזאת עשו אנשי סד"ם אהפך יסודותיה למעלה, הפצעקתם אינו אומר אלא "הפצעקתה"**. נראה דמעשי החסד שעשתה בתו של לוט היתה מהתנוצצות אור המלכות שהיתה בבנותיו של לוט, והתנוצצות זו היתה הגורם לקטרוג על סד"ם, שהביא את הפיכת סד"ם, שהביא את הולדת שרש דוד. וכן נראה ששמה היה **פלוטית** לרמז על פליטת נשמת דוד מקלפת סד"ם שהתחילה ממנה, וכן כשהתנוצץ אור המלכות להציל את לוט במלחמת המלכים זה התחיל בפתוב **"ויבא הפליט"** לרמז על פליטת הנשמה. וכן לוט מרמז בשמו על חלקו בפליטת הנשמה.

כתוב (שם שם, א) **"לוט ישב בשער סד"ם"**, נראה דכיון שהתנוצץ אצל לוט אור המלכות, ונשמת המשיח היתה כלולה בו, לכן הוא ישב בשער העיר, דמקומו של המשיח הוא בשער העיר, כמובא בגמ' (סנהדרין צח). **יטיב אפיתחא דקריתא.** והוסיף הרה"ג ר' אברהם חריטין שליט"א שגם אצל בעז כשהתנוצץ אצלו אור המלכות פתוב (רות ד, א) **"ובעז עלה השער וישב שם וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' ג) שאותו היום מנוהו שופט עליהם, הואיל והתחיל להתנוצץ בו אור המלכות של המשיח, שעליו כתוב (מיכה ד, ג) "ושפט בין עמים רבים".** לכן מנוהו לשופט ומלך עליהם. וכן נראה שלוט אפה מצות באותו היום, כמו שכתוב (בראשית יט, ג) **"ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו"**, דמצות הן האכל של דוד המלך לחם עני, כמובא בזהר (ויצא קנז).

מובא בתרגום יונתן בן עוזיאל (בראשית יד, יג) שבזמן שעוג בא לבשר לאברהם שנשבה לוט זה היה ערב פסח ואברהם אפה מצות, לכן קוראים לעוג בשם עוג, על שם העגות מצות שאברהם אפה באותו יום. וגם כאן רואים שבזמן שהולכים להציל את לוט יש התנוצצות אור המלכות על ידי המצות. וכן חמץ בהפוך אותיות הוא צמח, לרמז שבשביל לזכות לצמח דוד, צריך להפך את החמץ לצמח, מרע לטוב, מחמץ למצה, דסוד צמח דוד הוא סוד המצה.

מצינו במדרש (בר"ג נ, ט) **"כי משחתיים אנחנו"**, ר' לוי בשם רב נחמן מלאכי השרת על ידי שגלו מסטורין של הקב"ה נדחו ממחיצתן מאה ושלושים ושמונה שנה. ומבאר לדברינו פיון שסוד פעלתם בסד"ם היה להפך את החמץ לצמח, והם פגמו בשליחותם כשגלו ללוט שעומדים להפך את סד"ם, נענשו במספר קל"ח שהוא המספר של חמץ או צמח.

כתוב

(בראשית יט, ט) "וַיַּפְצְרוּ בְאִישׁ בְּלוֹט מֵאֵד וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדָּלָת: וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לׁוֹט אֲלֵיהֶם הַבַּיְתָה וְאֶת הַדָּלָת סָגְרוּ: וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הֵכּוּ בַסַּנּוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח. וַנִּרְאֶה דָלְכָן מִלְחָמָת אֲנָשֵׁי סָדָם בְּלוֹט הַיְתָה סָבִיב "הַדָּלָת", דָּלָלַת מִסְמָלַת אֶת הַמְלָכוֹת כְּדַבְּאֲרֵנוּ בְּמֵאֲמֵר 'חֲשַׁמֶּל שׁוֹפֵר', וַיֵּשׁ כְּאֵן רְמֵז שֶׁהַמְלָחְמָה הַיְתָה נִגְדַּת הַמְלָכוֹת דִּקְדָּשָׁה שֶׁהַתְּחִלָּה לְצִאת מִשָּׁם בְּאוֹתוֹ זְמַן.

כתוב

(חבקוק ב, ג) "אִם יִתְמַהֲמַה חֲכֵה לׁו" בְּאֲרֵנוּ בְּמֵאֲמֵר 'חֲשַׁמֶּל חֲטָא' שֶׁהַתְּמַהֲמַהוֹת הַמְשִׁיחַ הִיא בְּתוֹךְ הַיְסוּד וּבִיָּאת הַמְשִׁיחַ הִיא בְּחִינַת לְדָה שְׁבָה הַיְסוּד יִתְחִיל לְהַשְׁפִּיעַ הַשְּׁפָעוֹתָיו כְּמוֹ בְּלָדָה, וְאַחֵר כֵּן יִמְשִׁיךְ לְהוֹלִיד אֶת כָּל הַשְּׁפָעוֹת הַגְּאֻלָּה. וְכֵן נִרְאֶה דִּישׁ רְמֵז עַל הַתְּמַהֲמַהוֹת הַמְשִׁיחַ בְּכַתּוּב שֶׁנֶּאֱמַר עַל לׁוֹט (בראשית יט, ט) "וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ" דְּנִשְׁמַת הַמְשִׁיחַ הַיְתָה כְּלוּלָה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן בְּלוֹט, וְכִינּוּן שְׁלוֹט עִמַּד לְהוֹלִיד אֶת שְׂרָשׁ נִשְׁמַת הַמְשִׁיחַ בְּאוֹתוֹ זְמַן, הִיָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת לְפָנָי זֶה עֲנִין הַתְּמַהֲמַהוֹת שְׁבָא קִדְּם לְדַת מְשִׁיחַ. וַיְכַמּוּ שֶׁהַתְּמַהֲמַהוֹת הַמְשִׁיחַ הִיא לְצַרְךְ גְּמַר בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּזְמַן הַעֲבוּר קוֹדְּם לְדַת הַגְּאֻלָּה, כֵּן לׁוֹט הַתְּמַהֲמַהוֹת כְּדִי לְקַחַת רְכוּשׁוֹ מִסָּדָם וּלְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת. וְכֵן נִרְאֶה דִּישׁ טַעַם שְׁלִשְׁלַת עַל מֵלַת "וַיִּתְמַהֲמַה" לְרַמֵּז עַל כֵּן שֶׁהַתְּמַהֲמַהוֹת הִיא בְּתוֹךְ חוּט הַיְסוּד שֶׁנִּקְרָא שְׁלִשְׁלַת, כְּמוֹבָא בְּסִפְר 'פְּרָדֵס רְמוֹנִים' לְרַמ"ק (שַׁעַר כֵּט פ"ג) שֶׁטַעַם שְׁלִשְׁלַת מִסְמַל תְּפָאֲרַת וַיְסוּד. וְאֵאֵמֹר שְׁלִיט"א הוֹסִיף הַשְּׁטַעַם שְׁלִשְׁלַת מְרַמֵּז עַל חוּט שְׁיִוְרַד לְמַטָּה בְּצוּרָה מִפְּתִלַּת, לְרַמֵּז שֶׁהַחִיצוֹנִים מְנַסִּים לְמַשְׁךְ אֶת הַשְּׁפַע מִכָּל צֵד וְגוֹרְמִים אֶת הַחֲבָלִים וְהַתְּמַהֲמַהוֹת בְּתוֹךְ הַיְסוּד.

כתוב

(בראשית מג, ט) "אֲנֹכִי אֶעֱרַבְנּוּ מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאֲתִיו אֲלַיְךְ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחֲטָאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים: כִּי לֹאֵל הַתְּמַהֲמַהוֹת כִּי עֵתָה שְׁבָנוּ זֶה פְּעַמִּים". בְּאֲרֵנוּ בְּמֵאֲמֵר 'חֲשַׁמֶּל חֲטָא' שֶׁהַעֲרָבוּת שֶׁל יְהוּדָה עַל בְּנִימִין מְרַמֵּזת עַל יְסוּרֵי מְשִׁיחַ הַבָּא מִיְהוּדָה, שֶׁסוֹבֵל חֲבָלֵי מְשִׁיחַ עָבוּר עִם יִשְׂרָאֵל בְּזְמַן חֲבָלֵי לְדַת הַגְּאֻלָּה. נִרְאֶה דִּישׁ רְמֵז בְּכַתּוּב שֶׁיְהוּדָה אוֹמֵר לְיַעֲקֹב שֶׁהוּא סוֹבֵל אֶת הַיְסוּרִים בְּגִלְלַת הַתְּמַהֲמַהוֹת הַגְּאֻלָּה בְּתוֹךְ הַיְסוּד. לְכֵן הוּא אֵמֵר "לֹאֵל

הַתְּמַהֲמַהוֹת כִּי עֵתָה שְׁבָנוּ זֶה פְּעַמִּים". אִם לֹא הַיְתָה הַתְּמַהֲמַהוֹת פְּעַמִּים, פְּעַם אַחַת אֲצַל לׁוֹט, וּפְעַם ב' אֲצַל מְשִׁיחַ, "כִּי עֵתָה שְׁבָנוּ" בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ, הַיְינוּ מְשִׁיחַ כְּבָר הִיָּה בָּא, וְלֹא הַיְיִתִּי צְרִיךְ לְסַבֵּל אֶת הַיְסוּרִים.

וכן

מוֹבָא בְּסִפְר 'אַמּוֹנַת עֵתִיךְ' שֶׁם שְׁלֹכָן תְּפִלְתוֹ שֶׁל לׁוֹט לְהַצִּיל אֶת צַעַר הַתְּקַבְּלָה לְפָנָי ה', אֵף עַל פִּי שֶׁתְּפִלְתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם לְהַצִּיל אֶת סָדָם לֹא הַתְּקַבְּלָה, דְּבְלוֹט הַיְתָה כְּלוּלָה נִשְׁמַת הַמְשִׁיחַ שֶׁמְצִילָה אֶת כָּלָם. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁזָה מְרַמֵּז בְּפִסּוּקִים שָׁם (בראשית יט, כ וְאֵילֶךְ) "הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לְנוֹס שְׁמָה וְהוּא מְצַעֵר אֲמַלְטָה נָא שְׁמָה הֲלֹא מְצַעֵר הוּא וְתַחִי נְפָשִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלִינוּ הִנֵּה נִשְׂאֲתִי פָּנֶיךָ גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הִפְכִּי אֶת הָעִיר אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ: מֵהָר הַמְּלִט שְׁמָה כִּי לֹא אוּכַל לְעֲשׂוֹת דְּבָר עַד בְּאַךְ שְׁמָה עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הָעִיר צוּעֵר". הַשֵּׁם צוּעֵר מְרַמֵּז עַל צַעֲרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ שֶׁמְכַפֵּר עַל כָּלָם וּמְצִיל אֶת כָּלָם. וְזוֹ הַיְתָה תְּפִלַּת לׁוֹט "הֲלֹא מְצַעֵר הוּא", כִּינּוּן שֵׁישׁ כְּאֵן צַעֲרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְרִיךְ לְהַצִּיל אוֹתָם, וְלְכֵן קָרָאוּ לְעִיר בְּשֵׁם צוּעֵר בְּגִלְלַת זֶה.

ועוד

נִרְאֶה לְבָאֵר מְדוּעַ תְּפִלְתוֹ שֶׁל לׁוֹט הַתְּקַבְּלָה, כִּינּוּן שֶׁהַמְשִׁיחַ הִיָּה כְּלוּל בְּלוֹט וּבְסָדָם, הִיָּה צְרִיךְ שְׁלוֹט יִשְׂאֵר בְּסָדָם כְּדִי לְהוֹלִיד אֶת שְׂרָשׁ נִשְׁמַת הַמְשִׁיחַ, כְּפִי שֶׁמְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר לז, טו) שֶׁפְּרִיָּה וּרְבִיָּה קְשׁוּרִים עִם הָאָדָם וְהַמְקוֹם יַחַד, דְּכָל נִשְׁמָה יֵשׁ לָהּ אֶת הַמְקוֹם שֶׁלָּהּ שְׁבָה הִיא יוֹצֵאת לְעוֹלָם. לְכֵן תְּפִלְתוֹ הַתְּקַבְּלָה דְּזָה הִיָּה הַכְּרַח לְהַלְדַּת הַנִּשְׁמָה שֶׁצְרִיכָה לְצִאת בְּמְקוֹם שְׁבוּ הִיא טְמוּנָה, וְכְפִי שֶׁמְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר מא ד) אָמַר רַבִּי יִצְחָק "מְצִיאֲתִי דְּוֹד עַבְדִּי" הִיָּכֵן מְצִיאֲתִיו בְּסָדָם, דְּנִשְׁמַת דְּוֹד הַיְתָה בְּסָדָם, וּמְרַמֵּז בְּכַתּוּב (בראשית יט, כ) "אֲמַלְטָה נָא שְׁמָה הֲלֹא מְצַעֵר הוּא וְתַחִי נְפָשִׁי". לׁוֹט אֵמֵר "אֲמַלְטָה" מִלְּשׁוֹן "וְהַמְלִיטָה זְכָר" (ישעי' סו, ז), וְכֵן "וְתַחִי נְפָשִׁי" מְרַמֵּז עַל תְּחִיַּת הַמְלָכוֹת שֶׁהִיא בְּבַחֲינַת נְפָשׁ. וְכֵן הַכְּתוּב שָׁם (בראשית יט, יז) "הַמְּלִט עַל נְפִשְׁךָ" מְרַמֵּז אֶת אוֹתָם רְמִזִּים. וְכֵן מְצִינוּ בְּרִש"י (שם) שֶׁהַכְּתוּב "הַהֲרָה הַמְּלִט" הוּא מִלְּשׁוֹן "וְהַמְלִיטָה זְכָר", וְכֵן הַכְּתוּב שָׁם "וַיֹּאמֶר לׁוֹט אֲלֵהֶם אֵל נָא אֲדַנְּי" מְרַמֵּז עַל הַמְלָכוֹת שֶׁשִׁיבְתָּ לְשֵׁם אֲדַנְּי". וְכֵן שֵׁם אֲדַנְּי מְרַמֵּז בְּהַמְשַׁךְ הַכְּתוּב שֵׁם "מְצִיא עַבְדְּךָ חַן בְּעֵינֶיךָ" בְּדִלּוּג ג' אוֹתִיּוֹת.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ככדי להוציא לאור את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' אנו זקוקים לעוד נרשמים. הנרשמים מראש יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ש"ח בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגיליון החדשי, ישלחו בקשה לכתיבת המייל.